

Tudalmas asszony
/Kozákné/

-1-

Hejőcsaba, Borsod megye
1957. Febr. 26.

Közákné, szül. 1900 január. Hejőcsabán lakik a piactéren egy kis szobában. Férje kisbíró volt ugyanott. Férjhezment 1922-ben. Házasságából 20 gyermeke született, ebből élve maradt 11. Jósol élőkről és holtakról. Ő "látó médium" s kérdésekre, hogy tud-e írni, aztfelelte, hogy vannak "író médiumok" de az más tudomány.

Hogyan jósol:

A jóslásra anyámmal és Gutánával indultunk. Velem szemben bizalmatlan volt. Ágya mellett feszület volt, alatta az éjjeliszekrényen gyertyát gyújtott, állítólag azért, mert kifogyott a petróleuma. /Erősen szürkült/

Megkérdezte hogy miért jöttünk. Melyre anyám azte felelte, hogy bizonyára tetszik tudni. Igen, -de mindenkinek kell tudni, hogy miért jön, kikkel akar beszélni. Ő ugyanis most csak egy élővel és egy halottal tud beszélni, mert fáj a toroka.

Anyám előtt, Gutáné holtat választott. Gutánától megkérdezte, hogy kiről akar tudni. A férjéről. Mondjon a férjének egy megholt családtagját, hogy az megkeresse a lelkeket. Eztán egy papírra felírta: anyja/férje.

Ezekután beszélgettünk, elmondta, hogy már egyszer ke volt csukva másfél évre és még most is zaklatják az emberek. Közben rólam aztmondta, hogy ő ugylátja, hogy énnékem hivatalos érdeklődésem van és valami idegenség a szememben és az arcvánásaimban.

Sokáig beszélgettünk így és az asszonyok türelmetlenkedni kezdtek, mire megjegyezte: -Várni kell, mert sokáig keresik a lelket.

Utána először anyámnak jósolt élőkről. Megfogta a tenyerét, ütőerét két ujjal átfogta és belenézett a tenyerébe. Közben engem is invitált, hogy jöjsek, üljek közelebb tanulni. Utána a gyertya felé fordulva, kezével babrálva beszélt. Először gyors /bizonyára jól begyakorolt/ mondókát.

Majd utána a következőket mondta:

-Van a családba egy makasc, konok, kie az magának? -A lányom! -Nem kell félni, mert biztos révbe jut, szép öregsége lesz.

Van ittt még valaki, szülőtisztelő, állásában sok irigye lesz, de nem tudják bántani, majd boldog öregsége lesz.

Beszélgése alatt mosolyogtunk és erre abbahytta és annyit mondott: -Befejeztem egy mosolyért! -Hiába nem nézek oda, én nekem telepatikus látásom van, láttam, hogy moslyogtak.

Ezekután a halotról beszélt. Mondta, hogy lát egy asszonyt kisgyerekkel a karján. Volt arról szó, hogy sirkövet fognak emeltetni. Voltka veszekedések asszonyok között, volt egy asszony, akinek egész életében fájós volt a lába, stb. Mindannyiszor megkérdezte, hogy kije ez magának,

Végül aztmondta: -Nem tudom aztmondani, hogy a férje él, de még nincs a halottak között.

Mikor befejezte kérdezte, hogy vagyok megelégedve. Én mondtam, hogy sokat olvastam és hallottam ilyet, de nem láttam soha és nagyon érdekes volt. Megkérdeztem, meg tudná-e mondani hogy honnan vette a tudományát? Hargosan felelte, hogy azt nem mondjameg többet senkinek, mert egyszer a bírónak elmondta és azok kinevették.

Annyit azonban elmondott, hogy 14 nap és 15 éjjel volt tetszhalott egy utcában. Beszélgetésünk közben bekopogtak, mire azt válaszolta, hogy nem lehet, most beszélek. Utána mégis kinyitotta az ajtót, két asszony várta és egyférfi, akiket átküldött a szomszédba. Nekünk aztmondotta, hogy régi ismerősei jöttek meglátogatni. Aztmondta, hogy ma már kilencen ke-resték de nem beszélt, meret beteg, meg fáradt. Mikor kifelé jöttünk az ajtón a jósoltatók már jöttek is be.

Mikor fizetésre került a sor, pénzt nem fogadott elna kezébe, azt ne szabad, így a pénzt /2x20-20 Frtot/ az éjjeliszekrényre kellett tenni.

Gy:Bodgál Ferenc.